

Pod Sněžkou

P E C K Ý Z P R A V O D A J

Vydává město Pec pod Sněžkou

Čtvrtletník

Ročník 9, číslo 1

Zdarma

Na některá místa už nebudeme moci chodit

Návrh nové zonace a klidových území, tak jak ho nyní připravuje Správa KRNAP, vzbuzuje hodně otázek i emocí. V mnohém ovlivní a změní dosavadní pravidla pro nás, kteří tu žijeme, i pro ty, kteří do Krkonoš pravidelně přijíždí jako návštěvníci. Situace je o to nepřehlednější, že nyní Správa KRNAP vyhláší nové zóny a klidová území a teprve později - za pár měsíců - bude určovat, jak se na nově vymezených územích chovat.

Přestože jde o revoluční změnu v pojetí ochrany přírody v Krkonoších, veřejnosti byl návrh představen teprve 20. února a Správa KRNAP ho chtěla schválit už 8. dubna 2019, nakonec termín posunula na červen 2019. Nová zonace je přitom vyhlášována na dobu 15 let. V Radě Správy KRNAP zasedá už 12 let také krajinář ekolog Pavel Klimeš.

Kolik podobných projednávání v Radě KRNAP jste zažili?

Pár už jich bylo. Projednávání ale vždy probíhalo ve smířlivém duchu. Ne snad proto, že by nedocházelo k rozporům, ale proto, že předchozí ředitelé J. Novák i J. Hřebečka se snažili mít vždy věci vydiskutované ještě před „oficiálním“ projednáním v Radě KRNAP. Navíc nešlo o dokumenty, které by nás existenčně ohrožovaly.

V čem nyní cítíte ohrožení?

Návrh zonace z roku 2015 se nyní v několika důležitých místech změnil. O tom, že například Černá hora bude ve větším rozsahu zařazena do nejpřísněji chráněné zóny, jsme nevěděli. Tvrdit, že takové změny nic neovlivní, že nám „nezařínou“ běžecské trasy, že nebudeme omezeni na pohybu, není fér. V zóně přírodní má Správa KR-

Děti z Velké Úpy na školním výletě u Úpského vodopádu v Obřím dole
Foto: Archa Krkonoš

NAP neomezené právo a může tam zastavit „veškerý“ život, když bude chtít – žádné stavění, uzavírky nebo zrušení značené či neznačené turistické cesty – navrhované řešení to ochranářům umožní.

Nevzbuzuje návrh zonace obavy i kvůli tomu, že dosud není jasné, jaká pravidla budou platit v jednotlivých zónách?

Určit, kde bude která zóna, a teprve později říct, co se v kterém území smí a nesmí dělat, tak se to nikdy neprojednávalo. Třeba jsem se nyní dozvěděl, že už na některá místa nebudeme moci chodit. Nově už to bude protiprávní jednání.

Kam se nebude smět?

Nebude možné projít například na vrchol Světlé hory, protože nově to bude klidové území. Ve Lvím dole bude podle návrhu nepřístupný Biskupský chodník a v Peci pod Sněžkou se změna dotkne i chodníku k Luisině vyhlídce. To je přitom místo, kam si chodí boudaři v Peci čistit hlavu. Chodí se tam tiše a mluví šeptem. O této cestě ví málokdo a málo se tedy využívá. Přesto tudy do budoucna nebude možné projít. Myslím, že by od Správy KRNAP bylo fér, kdyby přišla a veřejnosti řekla, jak tyto věci vyřeší.

A co říkáte klasifikaci kulturní krajiny, která v návrhu nové zonace zabírá pouze 0,5 procenta?

Tvrdit, že pouze půl procenta krajiny Krkonoš je kulturní krajina, je v příkrém rozporu se skutečností. Vždyť 90 procent krkonošské krajiny je zásadně ovlivněno činností člověka. Dokonce i Bílá louka (plán mezi Luční horou, Stříbrným hřebem a Sněžkou) - srdce rezervace – to jsou stovky hektarů přetvořené na louky. Dříve to bylo hrbolaté území, které zarovnal až člověk. Samozřejmě, je to vzácná lokalita s unikátními ekosystémy i zbytky památek na dobu ledovou, ale v podstatě nemůžeme přijmout to, že nám někdo bude říkat, že kulturní krajina je pouze na půl procenta Národního parku.

V rámci návrhu nové zonace se dost změni například pohled na Lučiny. Část enklávy je úplně mimo NP, část, která patří pod Černý Důl, má patřit do zóny soustředěné péče. Za Kolínskou boudou mělo do louky zasahovat i Klidové území. Je to běžné?

Chápu, že někde hranici udělat museli. I v 90. letech se zonace plánovala podle viditelných linií, ale samozřejmě rozdělit Lučiny do tří různých režimů péče je zvláštní – vždyť je to jedna enkláva.

Jaká je historie Lučin?

Lučiny byly založeny při dřevařské kolonizaci, patrně někdy na začátku 17. století. Nejprve to byla pouze seniště. Cestovní ruch do tohoto místa přišel poměrně poz-

dě. První bouda se službami pro turisty tu vznikla až na začátku 20. století. Tehdejší Bodenwiesenbaude stála v místě současné Pražské boudy.

Jak se tam hospodařilo?

Až do 60. let 20. století se tu páslo a intenzivně hospodařilo včetně hnojení. Každá zotavovna měla chlévy s koňmi a některé i s krávy. Později ale přišla „nová doba“ a koně nahradily rolby.

A Černá hora? Nově by měla být v nejpřísnější či druhé nejpřísnější zóně.

Tuto oblast, kde nyní stojí například Sokolská bouda, osídlovali lidé z Velké Úpy. V druhém číslování domů měla Volská bouda ve stejné lokalitě číslo 1 Velké Úpy. Dříve tedy tato oblast patřila pod Velkou Úpu, později připadla katastrofálně pod samostatnou obec Černá Hora. Jinou otázkou je oblast rašeliniště, v jehož okolí je na několika místech vzácný klimaxový les. Rozšíření ochrany v této oblasti KRNP zdůvodňuje mimo jiné snahou o ochranu tetřívka, ale tetřívka, jak víme, má rád prosvětlené plochy a ty je možné dlouhodobě vidět spíše na trvale holých místech, jakými jsou rašeliniště.

O tetřívkově se hodně mluví, ale málokdo ho vlastně viděl. Souhlasil byste?

Ani ne. Já ho několikrát viděl a slyšel

i v loňském roce:) Každopádně stále nevíme, proč došlo k tak dynamickému poklesu jeho stavu. Je to určitě kombinace vlivů, kdy rušení turismem nemusí být tím hlavním. Myslím, že závažnější je zvýšení výskytu jeho přirozených nepřátel, jako jsou lišky nebo opomíjení krkavci.

Mluvit tedy o turistech jako hlavním důvodu poklesu jeho stavu je podle vás laciné?

Neřekl bych, že laciné, ale je možné se za to jednoduše schovat. Tetřívkoví určitě prospěje, pokud nebude lidmi rušen, ale přírodovědci by měli odhalit všechny příčiny. Může jít i o změnu klimatu, změnu biotopu způsobenou i úspěšným zalesněním holin. Díky suššímu a teplejšímu počasí možná něco dozrává dříve, něco později. Systém je složitý a tetřívka je hodně konzervativní a nerad se přizpůsobuje. Na rozdíl třeba od úspěšných krkavců.

Na veřejném projednávání se mluvilo i o tom, že tu nechceme Šumavu, kde svého času byly spory mezi obyvateli, obcemi a správci parku hodně vyostřené. Opravdu to hrozí?

Pokud by spolu obce, významní zaměstnavatelé v regionu a Správa KRNP komunikovali a snažili se hledat řešení, které bude vyvážené, pak nic takového nehrozí. Nyní

ale vnímám signály, že je potřeba omezit rozvoj lyžování včetně zasněžování. Na Správě KRNP si ale neuvědomují, že nás cestovní ruch živí. A nejen ty, kteří přímo v cestovním ruchu pracují, ale třeba i truhláře tady v Maršově, který právě vyrábí okna pro člověka, který tu má chalupu. Ten sem jezdí, protože rád lyžuje. Zatímco lidem na Správě půjde plat i v případě, že do Krkonoš nikdo z hostů nepřijede, pro nás, co se musíme živit sami vlastními aktivitami, to neplatí.

Jak z toho ven?

Je nutné jednat, vysvětlit si argumenty, naplnit vize, které jsou předjednané a které jsou v řadě případů již zanesené do územních plánů obcí. I ochránci přírody přece potřebují, aby tu žili lidé. Někdo se musí starat o lesy, někdo musí opravovat cesty či chalupy. Aby tu tito lidé žili, musí k tomu mít podmínky - otevřený obchod, funkční školu, poštu. Proto je potřeba mít tu dostatek lidí, a ne že tu zbyde pár posledních, jak jsem to zažil na Aljašce ve vesnici Chicken, kde z původních stovek obyvatel trvale žije 6 lidí. U nás v Horních Albeřicích zbyli dva, v Horních Lysečínách pět. Zachování nebo lépe rozvoj místní komunity je i v zájmu Správy KRNP a k tomu by měla při stanovení nových pravidel přihlídnout. ❁

Vidět někoho, kdo místo pomoci jen přihlíží, je hrozný

Až se 8. dubna budou v pražském Karolinu udělovat ocenění z rukou rektora Univerzity Karlovy, bude mezi vyznamenanými i Hana Gavliková, rodačka z Velké Úpy. Studuje na Fakultě tělovýchovy a sportu a mimořádnou cenu rektora nedostane za nic menšího než za záchranu lidského života. Vlastně několika lidských životů.

Když byla loni v létě jako dobrovolník na indonéském ostrově Lombok, všimla si s kamarádkou na pláži hloučku lidí. Ti postávali u 4 korejských teenagerů, které patrně chvíli předtím spláchla vlna. Teenagerům se sice podařilo dostat na břeh, vyhráno ale neměli. Nikdo z přihlížejících se k pomoci neměl.

Hanka neváhala a jednala. „První dívka byla při vědomí, ale hodně křičela a brečela - byla v šoku. Tu jsme odnesli do sucha a stále jsme se na ni snažili mluvit, aby se co nejdřív uklidnila. Když se zdálo, že už je vše v pořádku, přiběhli za mnou rodiče dalšího chlapce. Ten byl bez vědomí, křičel a házel rukama. Chvilu potom, co jsem k němu přiběhla, přestal dýchat. Ještě s jedním Angličanem jsme se rozhodli pro nepřímou masáž srdce. On masíroval, já mu dávala umělé dýchání,“ vzpomíná Hanka. Resuscitace trvala dlouhých 10 minut. Hanka už měla černé myšlenky, že se záchrana toho

Hana Gavliková se skupinou zachráněných teenagerů a jejich rodinami

chlapce nepodaří. Po deseti minutách se ale sám nadechl a všem okolo se hodně ulevilo. „I ten chlapec ale neměl vyhráno. Dostat ho ze šoku a udržet při vědomí nebylo jednoduché. Byla jsem ujištěná, že někdo z lidí na pláži volal záchranku, ale sanitka stále nejela.“ Hanka postupně pomáhala všem čtyřem mladým lidem, jejichž stav se průběžně zlepšoval a horšil. „Po nějaké době přijela sanitka. Z ní ale vystoupili dva šamani s olejčky proti zlým duchům. V sanitě nebyl ani kyslík. Myslela jsem, že předejme pacienty záchranářům a celá věc pro nás skončí, ale nakonec jsme s těmi dětmi strávili na pláži 4 hodiny, než jsme se s čistým svědomím mohli opustit jako stabilizované.“ Z pláže pak odjížděla se spoustou korejských koláčků, které dostala od rodin zachráněných dětí jako poděkování.

Hanka věděla, co dělá a jak pomoci. „Právě v semestru před prázdninami jsme měli první pomoc, kterou nás učila skvělá paní doktorka, která byla velmi přísná a tím nás donutila k tomu se první pomoc

opravdu pořádně naučit. V krizové situaci si to mozek vybaví.“ A vlastně i díky této paní doktorce vešel její hrdinský čin ve známost. „Hned jsem jí psala mail a děkovala jí, že nás první pomoc takhle dobře naučila. Paní doktorka mne následně navrhla na toto ocenění.“

Z události na Lomboku odešla Hanka s několika zkušenostmi. První - že mozek dokáže ve stresové situaci pracovat na plné obrátky a vybavit si i to, o čem jste přesvědčení, že jste dávno zapomněli. Druhá - spoléhat na to, že ostatní pomůžou, není radno. „Vidět někoho, kdo jen přihlíží a nic nedělá, je hrozný. Může tam být tisíc lidí a může se stát, že nepomůže nikdo z nich.“ Třetí - že zajít i na krátký kurz první pomoci nebo si kdekoli jinde osvěžit základy toho, jak někomu jinému zachránit život, se může hodit v momentě, kdy to nejméně čekáte. Za čtvrté, dodává autorka textu, že hrdinou se může stát kdokoliv z nás. Stačí se jen ve správný moment nebát a nebyť lhostejný. ❁

Novinky ze školy a školky

Tentokrát bych se ráda v článku zaměřila na výuku, jelikož mám poslední dobou velmi dobrý pocit a to především z pokroků, které dělají naši žáci. Náš koncept výuky stojí na samostatnosti žáků, vzájemné spolupráci a chápání věcí v širších souvislostech. V naší škole se opíráme o program Začít spolu, kde žáci ve škole a i děti ve školce pracují v centrech aktivit a plní samostatně úkoly, které se prolínají všemi vyučovými předměty. Již delší dobu pozorujeme s kolegy, jak se žáci naučili vyjadřovat, bez ostychu prezentují své práce, obhajují své názory a diskutují na určitá témata. To mě velmi těší, protože to byl náš velký záměr.

Pozorují také, jaké pokroky dělají v matematice a českém jazyku. Díky metodě výuky Hejného matematiky žáci uvažují logicky, což si pravidelně ověřujeme na celorepublikových testech z matematiky. Naše škola je zapojena do projektu Sdílení Hejného metody s Univerzitou Karlovou a díky tomu máme k dispozici všechny didaktické pomůcky do výuky i monito-

rovací zařízení. Novinkou v matematice je také systematické zařazení matematické gramotnosti, kdy žáci využijí matematické znalosti v praktickém životě.

Další skvělou věcí, která se nám podařila, je výuka angličtiny Wattsenglish, kterou jsme zařadili od nejmenších školkových dětí až jako ucelený systém výuky po nejstarší pátáky. Výuka je pestrá, interaktivní a pan učitel na děti i žáky po celou dobu mluví pouze anglicky. V tomto pololetí jsme také rozšířili počítačovou výuku o tzv. Robotiku, kdy žáky naučíme programovat

roboty a spoustu dalších zajímavostí. Jsem moc ráda, že se podařilo utvořit v pecké škole kolektiv, který má stejný cíl výuky, radost z práce s dětmi a hlavně umí mezi sebou sdílet své poznatky, úspěchy i neúspěchy a na základě toho přináší práce skvělé výsledky. A když jsme u těch úspěchů - naši žáci znovu uspěli v klání O pohár úpského údolí a vyhráli pohár za obří slalom. Děkuji za skvělou reprezentaci a gratuluji všem závodníkům. ❁

Mgr. Dita Mrázková, ředitelka ZŠ a MŠ

Vážení spoluobčané a podnikatelé,

dovoluji si vás touto cestou oslovit v záležitosti likvidace odpadů v naší obci. Situace, kdy někteří z vás neustále porušují jasně nastavená pravidla, se zejména nyní na sklonku zimy stala v prostoru některých sběrných domečků na odpad neudržitelnou. Určitě je zájem všech v Pecí a ve Velké Úpě žijících a podnikajících osob, aby naše město bylo čisté, aby se k nám turisté rádi vraceli a jednoduše řečeno „aby tu nebyl nepořádek“. Pro to musí každý něco udělat - stačí dodržovat několik základních a jednoduchých pravidel. Někomu pro připomenutí a někomu možná zcela nově je v krátkosti shrnu:

Veškerá likvidace odpadu v obci se řídí platnými právními předpisy, především zákonem č. 185/2001 Sb. o odpadech. Všichni původci odpadu za jeho likvidaci platí, nic není zdarma. Komunální (směsný) odpad se ukládá buď do klasických popelnic, na něž se vylepuje svozová známka (poplatek za svoz a uložení odpadu na skládku), nebo se vkládá do zakoupených bílých plastových pytlů s označením Marius Pedersen Group. V ceně pytle o objemu

120 l (62 Kč pro podnikatele, 59 Kč pro ostatní vč. DPH) jsou opět zahrnuté náklady na svoz a uložení odpadu na skládku. Pytle se kupují buď na městském úřadu, na benzínové pumpě nebo na sběrném dvoře ve Velké Úpě.

Pytle se odkládají ve sběrných domečcích (na Javoru, u Lesovny, na Velké pláni, v centru Velké Úpy nebo na sběrném dvoře). V jiných než výše uvedených pytlích či v krabicích, igelitových sáčcích apod. není dovoleno odpad odkládat. Plasty a sklo mohou občané (=nepodnikatelé) odkládat do sběrných nádob umístěných u domečků na odpad; podnikatelé, kteří mají s městem uzavřenu smlouvu o spolupráci, pak výhradně na sběrném dvoře. Není možné, aby např. provozovatel penzionu s 30 lůžky zcela zaplnil kontejner na plasty jedním svým vývozem, jako se to bohužel nyní často děje. Papír a kartony lze odkládat pouze na sběrném dvoře (z důvodu zajištění kvality této druhotné suroviny), modré kontejnery proto v obci nikde nehledejte.

Na všech sběrných domečcích jsou umístěny nové informační tabule, z jejichž obsahu jsou pravidla likvidace odpadu zcela zřejmá.

SBĚRNÉ MÍSTO PYTLŮ NA KOMUNÁLNÍ ODPAD č. 5

- dodržujte pořádek a čistotu
- kontejnery pro separovaný odpad jsou určeny pouze pro nepodnikající občany
- podnikatelé jsou povinni separovaný odpad likvidovat pouze ve sběrném dvoře ve Velké Úpě (PO a CT 8 - 14, SO 8 - 12hod.)

POVOLENO JE ODKLÁDAT POUZE PYTLE S OZNAČENÍM SPOLEČNOSTI TRANSPORT TRUTNOV s.r.o.

ZÁKAZ UMÍSTOVÁNÍ PLAKÁTŮ, PROPAGAČNÍCH LETÁKŮ, NEOZNAČENÝCH PYTLŮ A JINÉHO ODPADU!

PROSTOR JE MONITOROVÁN!

Všem, kteří likvidují odpad v souladu s nastavenými pravidly a pomáhají udržet naše město čisté, děkuji, všechny ostatní žádám, aby tak činili.

Mgr. Michal Berger, tajemník MěÚ

Rekonstrukce městské komunikace ve Velké Úpě

Spodní část silnice na Portášky čeká letos rekonstrukce. Týkat se bude úseku od překladiště až nad první levotočivou zatáčku nad Muzikářovi. V celém rozsahu se cesta dočká nového asfaltového povrchu, v horní části také odvodnění a rekonstrukce opěrné zdi. Město nyní připravuje výběrové řízení. Oprava je předběžně naplánovaná na květen a červen. Po dobu pokládky nového asfaltového povrchu povede objízdná trasa přes Spálený mlýn.

Přijďte se pobavit, poučit a nakoupit na Krkonošský veletrh do Trutnova

Krkonošský veletrh se bude konat v úterý 30. dubna od 9 do 18 hodin a ve středu 1. května od 9 do 17 hodin ve Společenském centru UFFO v Trutnově. Představí se vám přes 60 vystavovatelů se zaměřením na Stavbu – Bydlení – Zahradu – Hobby. Součástí veletrhu jsou přednášky i dětský zábavní program. Vstup je zdarma. Více na omnis.cz

Další investice města budou jasné v polovině roku

Na přelomu března a dubna začala další stavební sezóna, která se v Peci týká zejména dopravního terminálu. První část zemních prací stihli stavaři ještě na podzim. Letos by měli terminál dovést do fáze hrubé stavby. Otevřený má být v létě 2020. Město nyní čeká, jak dopadnou zemní práce – zda stavaři nenarazí na tvrdou horninu, která by si vyžádala náročnější odtěžení. „Zemní práce by měly být hotové zhruba v polovině roku. Pak budeme vědět, zda stavaři dodrží plánovaný rozpočet,“ vysvětluje starosta města Alan Tomášek.

V polovině roku tak vedení města upřesní další menší investice. V plánu jsou práce na odkanalizování Velké Úpy od Atlasu dolů i příprava pozemků na nové bytové domy pro mladé.

Dalším dlouhodobým cílem je příprava parkovacích ploch ve Velké Úpě. S výstavbou tohoto parkovacího domu se začne poté, co se otevře terminál u benzínky. „Po této zimě cítíme ještě silněji, že parkovací kapacity jsou alfou a omegou města. Na silnici nám tuto zimu parkovalo zhruba 220 aut. Dopravní terminál v Peci bude mít kapacitu 450 aut, parkovací dům ve Velké Úpě 320 míst. Kapacita tak bude dostatečná. Návštěvníci už se nebudou muset nebezpečně pohybovat po silnici a zpomalí se doprava v centru Velké Úpy. Podstatné ale je, že z náměstí ve Velké Úpě již nebude velká asfaltová parkovací plocha, kterou auta pouze projíždí, ale náměstí se zelení a pro

návštěvníky tu bude komfortní zázemí včetně veřejných WC.

Proměnu čeká, po dostavbě terminálu také prostranství před pizzérií Anděl, odkud zmizí parkoviště autobusů i část parkovacích míst pro auta směrem ke kapličce. Nahradí je zeleň a klidová zóna, která do centra města patří.

Město dluhy nezatěžuje

Přestože město nezískalo dotaci na dopravní terminál a evropské peníze na Herní krajinu Pecka jsou pozastaveny, není jeho finanční situace kritická. „Jako správný hospodář máme při plánování každého projektu vždy obě varianty – možnost financování s dotací, i bez dotace. Neznamená to tedy, že bychom neměli z čeho úvěry na terminál a lanovku splácet,“ říká starosta Alan Tomášek. Splátka lanovky na Sněžku činí ročně 6,5 milionu korun, přibližně podobnou částkou bude město splácet na dopravní terminál. Zisky města z lanovky či pronájmu pozemků jsou přítom více než třikrát vyšší než splátky. „Město má na účtu zhruba 80 milionů korun. Disponuje navíc i rezervním fondem, kde je 10 milionů. Ty slouží jako rezerva například pro případ výpadku lanovky. Město dostává také finance od státu v rámci rozpočtového určení daní. Ročně jde o zhruba 17 milionů korun, které slouží k pokrytí mandatorních výdajů, jako jsou platy zaměstnanců, údržba a úklid města, či financování školy a školky. „Pracujeme s financemi tak, abychom udrželi standardní příjmy a rezervní fond a přitom měli krytý rozpočet s dostatečnou rezervou finančních prostředků. Rozhodně nechceme jít na hranu. Pokud teď víme, že jedna z dotací vypadla, neznamená to ohrožení města ani investic, jde jen o rozložení realizace naplánovaných projektů v čase,“ dodává starosta.

Každé pondělí v 17:45 probíhá v tělocvičně ZŠ cvičení jógy. Kdo má chuť protáhnout po zimě tělo, je vítán. Cvičení vede Žaneta Dlouhá. Cena hodiny je 80 Kč.

Akce

- 6.4. Hasičský bál pod Sněžkou
- 27.4. Uklidíme Sněžku i pod Sněžkou
- 10.-12.5. Bike víkend MTB
- 18.5. Dejwyho horský běh
- 25.5. Na Sněžku pro Evču
- 8.6. Sněžka Sherpa Cup
- 15.6. Krakonošův cyklomaraton
- 15.6. Krakonošova stovka
- 29.6. Krkonošský festival minipivoarů

Hasiči Velká Úpa - Pec pod Sněžkou

Prvním zásahem roku 2019 byl požár sypače Správy a údržby silnic, ke kterému došlo 4. 1. v Horní Malé Úpě. Díky pohotovému reakci řidiče nákladního automobilu nebyly následky fatální. Řidiči se vznikající požár podařilo dostat pod kontrolu ještě před příjezdem profesionálů.

27. 1. museli hasiči vyrazit k zásahu bez cisterny. Požár byl nahlášen na chalupě ve Velké Úpě, která byla pro těžké vozy nepřístupná. K chalupě, kde zahořel trám za krbovými kamny, musel všechnu potřebnou techniku dovést terénní vůz Mazda. S dovozem dalšího vybavení pak pomáhali místní na skútrech a čtyřkolkách. Po uhašení hasiči rozebrali zasažené trámy a s pomocí přetlakového ventilátoru zajistili odvětrání.

Ve stejný den večer zasahovali hasiči ještě u automobilu, který skončil na střeše v korytě řeky, v zatáčkách těsně před Velkou Úpou. Řidič patrně dostal smyk na ujetém sněhu a prorazil svodidla. V autě v té době jely 3 osoby a z nehody vyvázly jen s menším zraněním. K vytažení vozu z koryta použili hasiči vyprošťovací automobil.

Požár Kneifelovy chalupy na Janových boudách 22. února byl bezesporu nejtěžším zásahem místních hasičů během této zimy. Zásah o to smutnější, že v chalupě zahynul jeden z nejstarších starousedlíků Josef Tylš. Pan Tylš byl výborný hajný, chovatel jelenů i zachránce tradice saní rohaček, na kterých se dříve svázelo dřevo, seno i mléko. Před lety Josef Tylš obnovil tradici sjezdů na rohačkách z Malé Úpy do polských Kowar a v Malé Úpě se závody na rohačkách nyní konají již opakovaně. Odkaz tohoto krkonošského patriota tak žije nejen v našich vzpomínkách, ale také v každé z podobných budoucích akcí.

ŽIVOTNÍ JUBILEA

Březen

Irena Doležalová, Jaroslava Kohoutová

Duben

Jan Ševčík, Pavel Pozler, Blažena Pohludková

Květen

Miloš Klečka, František Vořechovský

Červen

Karel Kouba, Jaromír Šimral, Jiří Kácovský, Václav Jirák

Velkoplošný, digitální a ofsetový tisk

Dům tisku Trutnov - Pražská 59 • www.tiskofset.cz

Šéfredaktorka: Zina Plchová

Redakce: Libor Pelikán, Jiří Matějů, Alan Tomášek, Miša Boudová

Pecký zpravodaj. Periodický tisk města Pec pod Sněžkou. Vydává MěÚ Pec pod Sněžkou se sídlem Pec pod Sněžkou 230, 542 21, IČO: 0027818 pod ev.č. MK ČR E 15493. Místo vydání MěÚ Pec pod Sněžkou. Vychází 4 ročně. Ročník 9, číslo 1, den vydání 2. 4. 2019